

[Hanne Andersen]

Vi synes blot, det er en utrolig god idé, at alle kender grundlaget for beslutningen om taksternes størrelse, at alle kender de overvejelser, man har gjort sig, og hvilken beslutningsproces man har været igennem, før man når frem til takstens størrelse. Det ville være reelt. Det er naturligvis det enkelte kommunale råd, der træffer beslutning om, hvor høje eller hvor lave takster og gebyrer skal være, eller hvor mange der skal være – men i åbenhed.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg er bange for, at fru Hanne Andersen og jeg taler forbi hinanden, for der er i allerhøjeste grad åbenhed. Jeg ved præcis, hvordan det fungerer i virkelighedens verden, og det burde fru Hanne Andersen også vide.

I de kommuner, hvor det er overladt til fagudvalgene at fastsætte takster, annonceres det, efter at det har været behandlet i et fagudvalg, hvad taksterne er på de pågældende områder, og fra hvilken dato de gælder. Det bliver indrykket i meget informative annoncer. I vores kommune har vi folk, der har forstand på at sætte annoncer op, så folk ser det, når de læser avis, og på den måde informerer vi om alle de ting, der sker i fagudvalgene.

Er der så en borger, der er meget interesseret i at vide, hvorfor vi f.eks. har forhøjet taksterne i vores svømmehal med 5 pct., så er den pågældende altid velkommen til at få dokumentation. Det er et led i den måde, vi styrer servicen i kommunerne på, og det er også i overensstemmelse med loven om partsoffentlighed.

Jeg forstår ganske enkelt ikke, hvad Socialdemokratiet vil med dette centralistiske lovforslag.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Nødgaard, at vi faktisk vil gøre det mindre besværligt, mindre bureaukratisk, mere åbent med hensyn til, hvordan tingene sker.

Jeg har også kendskab til det kommunale liv. I det amtsråd, hvor jeg sad, holdt vi ikke åbne fagudvalgsmøder. Jeg ved ikke, om man gør det i hr. Poul Nøggaards kommune, men dér, hvor jeg arbejdede, var de temmelig lukkede. Det kan godt være, at slutresultatet blev

fremlagt til vedtagelse i amtsrådet, men der fulgte ikke nogen oplysning med om, hvilke kriterier og hvilke overvejelser man havde lagt til grund for den takst, man nu var nået frem til.

Vi synes, det er en retting, at borgerne kender hele grundlaget, at vi gør det mindre besværligt, mindre bureaukratisk. Man behøver ikke at søge om noget bagefter, hvis der er åbenhed.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne spørge fru Hanne Andersen konkret, da fru Hanne Andersen nu henviser til sit udvalgsarbejde i Københavns Amt, om det skyldes fru Hanne Andersens egne vanskeligheder med i et socialdemokratisk styret amt at få disse ting åbent frem på et amtsrådsmøde. Jeg synes, det er interessant, hvis Folketinget og regeringen skal bruges i sager, hvor man i Københavns Amt med socialdemokratisk ledelse ikke kan komme igennem som udvalgsmedlem.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Karen Højte Jensen, at lovforslaget bestemt ikke har baggrund i konkrete personlige oplevelser hverken det ene eller det andet sted. Men jeg lytter, når nogle påpeger, at de synes, der er et hul i demokratiet. Og det er vel fuldt lovligt at prøve at stoppe et hul i demokratiet også her i folketingsalen.

Lis Noer Holmberg (CD):

Hr. Poul Nødgaard har været inde på en hel del, fordi hr. Poul Nøggaard sidder i en kommunalbestyrelse, og jeg må erkende, at det gør jeg også.

Jeg står lidt uforstående over for dette lovforslag, idet det er min opfattelse, at det, man foreslår her, allerede finder sted. Taksterne fastsættes i de udvalg, hvorunder de forskellige områder hører, og i disse udvalg sidder også byrådsmedlemmer. Derefter går det videre til godkendelse i et byrådsmøde, hvorefter det går ud til offentligheden. Der er fuld åbenhed om disse ting. Det er muligt, at det ikke foregår sådan alle steder, og det er vel årsagen til, at man vil lovgive om det.